

శ్రీ గుడిపాటి వెంకటచలం బ్రహ్మణ్యం

శ్రీ గుడిపాటి వెంకటచలం, బెజవాడ

మృగాన్ని వొక్కదాన్ని "జ్యో" లో బంధించారు. స్త్రీమృగం సంపర్కం లేదు. ఎనేళ్లు బంధనలోవున్నా, అందువల్ల అత్తా భివృద్ధి కలుగుతుందా? అతితమైన బాధ కలుగుతోందనీ, అది జాడ్యం గా మారవొచ్చనీ, ఆమృగాన్ని చూసి ఆనందించే ప్రజాసామాన్య

లేదు. అయితే మనుష్యుడికి యింది యాల్ని నిగ్రహించే శక్తిగల బుద్ధి వుంది. ఇచ్చా పూర్వకమైన నిగ్రహంవల్ల ఆత్మాభివృద్ధి కలుగుతుంది అంటారు. కాని ఆ నిగ్రహానికి అవసరమూ వృద్దేశ్యమూ వుండాలి-ఆ వృద్దేశ్యాలు ఆత్మాభివృద్ధికరమైనవి కావాలి. ౨.౪౫.

దరూ లడ్లు తినడంలేదు. అభివృద్ధి చెందుతున్నారా?

ఏదో ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నం పెట్టుకుని దానికి అటంకమైనప్పుడే యీ యింద్రియ నిగ్రహంచేస్తే వుపయోగంగాని, పూరికే ప్రతి సుఖమూ వొదులుకోవడంవల్ల ప్రత్యేకం ఘనత యేమీకాదు.

అరంభించిగాని, కానప్పుడు అర్థ విహీనమూ, వినాశ హేతువూ అవు తూవుంది. ఏమంటారంటే, వీర్యము రక్తంలోనే నిలిచిపోవడంవల్ల అది అనేక అంతశ్శక్తులకి వినియోగ పడుతుందని, physiological explanation కూడా యిస్తారు. మృగా లలో అట్లా వినియోగపడటం కని పించదు.

మనుషులకికూడా నిగ్రహం యవ్వ నంలో ఏమీ వుపయోగపడదు. తమాషా కలలు కలిగించడానికీ, restless గా చెయ్యడానికీ వుప యోగపడుతోంది-ఇంకా యెక్కువ దుర్గుణాలకి కారణం కాకపోతేచాలు! ఇంతకీ సంసారులకి భార్యల్ని ఏడి పించడానికి వుపయోగపడుతుంది. శరీరంలో అధికంగా నిలవవున్న మూత్ర మే మవుతుంది, బిగబట్టితే! కొంత మల్లీ నెత్తురులోకలిసి జాడ్యం కలిగిస్తుంది. తక్కింది యెట్లాగో ఓ లాగు బైటపడుతుంది. ఈ వీర్యమూ అంతే. ఐతే, ఎవరైతే తమ will-power వల్ల గాని గొప్ప emotion వల్లగాని, ideal వల్లగాని ఆవేశింప బడి సాధనచేస్తూ వుంటారో, వారిలో యీ వీర్యం శక్తి, రక్తంలోకలిసి

వారిలో యీ వీర్యంకూడా ఆ జ్యోతిలో భస్మమై, మహాశక్తుల్ని వుద్భింప చెయ్యవొచ్చు. స్త్రీ దొరక్క బాధపడేవాడికికూడా, యీవీర్య నిర్బంధంవల్ల అద్భుత మహిమలు పుట్టుకొస్తాయా? లోకంలో ఏపదిమందికో సాధ్య మయ్యే యీ సాధనని, మన దేశంలో ప్రతి మూరుడికీ సాధ్యం కావాలని బోధిస్తున్నారు యిప్పుడు.

నవనాగరికం పొందుతున్న గృహాల్లో స్త్రీలు రెండురకాలు. ఇష్టంలేనిదీ, అమితమైనదీ ఐన సంసార సుఖాన్ని భర్తల దగ్గి ర్నించి పొందేవారు. దీంట్లో వేశ్యలుకూడా చేరతారు. ఆ బల వంతంవల్ల, నరాలు చెదిరి, పీనుగులై మూలుగుతున్నారు. కాని పురు షుణ్ణి నిరాకరించడానికి స్వేచ్ఛవున్న వారు గనక వేశ్యలు సంసారుల కంటే ఆరోగ్యంగా వుంటారు. ఈ విషయంలో రెండోరకం వారు, అసలు సంసారసుఖం చాలక (భర్త వుపేక్షవల్ల నైతేనేం అశక్తతవల్ల నైతేనేం) నరాలు యెండి. అర్థం కాని బాధ బయలుదేరి, temper

త్ర లూ లేకపోవడంవల్ల స్వేచ్ఛ తక్కువ పుణ్యస్త్రీలకి. పల్లెటూరి ఆడవాళ్లకీ, కూలి జనానికీవున్న శాంతిమూ, ఆరోగ్యమూ, వీళ్లకి లేవు. ముఖ్యంగా యిప్పుడు సూళ్ళల్లో చదువుకునే ఆడవాళ్ళు మరీ అన్యాయం. నేర్చుకునే చదువు కొత్తది; మొగాళ్లతో కలుస్తారు; కాని నేర్చుకున్న నీతులు పాతవి; ఆ మొగాళ్లని తొకినియ్యారు. (రహస్యంగా కొందరు వొప్పకుంటారు. కాని ఆ దొంగతనం, ఆ భయం ఆరోగ్యాన్ని తినేస్తాయి). సహజ వాంఛతోనిండిన మనసు, ఆ కామాన్ని దగ్గరవున్న మొగవాళ్లకి ఆరోపిస్తుంది, ప్రతివారిమీదా అనుమానం, పెళ్లికి భర్తదొరకడు, దొరికితే ఆ భర్తకి లోబడరు. కలహాలు. తమ తాహితను, విద్యను మరిచి, సామాన్య స్త్రీలవలె భర్త హస్తాల్లో సహితం శాంతిని పొంద లేరు. అసంతుష్టి. చాలామందికి ఇది వరకు స్త్రీ పురుషుడికి sexual slave అయిందని, తాము పురు షుడు లేకుండా, లోబడకుండా బతు కుదామనీ, ప్రయత్నించి, యేనాడో ఇంద్రియాలు తిరిగబడగా, యే

యినాల్ల శివలక్ష్మణుని గ్రామం

కలిసి తిరగడానికి వీలువుంది, scandal లేకండా. ఇది యిప్పుడు బైలుదేరుతున్న కొత్త తరగతి స్త్రీలు.

అట్లా స్త్రీ జనం ఏదో వాక కారణంతో అవసరమైన శరీర సంబంధంలేక మరణవేదనలు పడుతో, ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటో అన్యాయమైన దురవస్థలు పడుతో వుంటే, పైపెచ్చు, ఒక్కపిల్ల పుట్టిం తరవాత యిక భార్యభర్తలకి కూడా దేహసంబంధం వుండకూడ దని నూతనశాసనం అమలులోకి వస్తోంది. చాలా శ్రేష్టమైన సూత్ర మని ఆమోదించే నీతివేత్తల్ని చూస్తున్నాను.

మాస్నేహితుడు, వొంటరిగా ఒక భాగంలో అద్దెకి వున్నాడు. రెండో భాగంలో యింకొకరు కాపరం వున్నారు. భర్త గొప్ప వుద్యోగస్తుడు. చాలా నెలలనుంచి జబ్బుగావున్నాడు. ఆయన భార్య పక్కన పెద్ద 'న్యూసెన్సు' మేలు కునివున్న పద్దెనిమిది గంటలూ ఎవరో వొకర్ని, రోగినీ, నొకర్లనీ, అమ్మడానికివచ్చిన మనుషుల్నీ, పూర్వీకుల్నీ, అందర్ని తట్టడం-

మీదా నోరెత్తేవారు కారు. కాని అయ్యగారికి జబ్బుచేసిన దగ్గర్నించి ఆమెకి మతిచలనం కలిగినట్టుంది. "ఆమె తరహాయే మారిపోయింది" అన్నాడు.

రోజులు గడిచాయి. ఆ భర్తకి జబ్బు యెక్కువై నాస్నేహితుడు కూడా వెళ్లి సహాయపడవలసి వచ్చింది ఒకరాత్రి. విచిత్రమైన ఆకస్మికమైన పరిస్థితుల్లో, ఆమెకీ నామిత్రుడికీ, పరిచయంకావడం తటస్థించింది. ఆనాటినించి ప్రతి రాత్రీ ఆమె, చిన్నడాబా గోడదాటి అతని దగ్గరికివచ్చి సుఖించివెళ్లేది. భర్త జబ్బు అట్లానేవుంది. ఆమె చేసే గోలనంగతి ఇతను ఎత్తనే లేదు ఆమెతో. కాని తిట్లూ, చిరాకు, కేకలూ, అన్నీ వారం రోజుల్లో మాయమైనాయి. ఒక రోజు ఆ నొకరే నామిత్రుడితో- "చూశారా అండి అమ్మగారు ఎంత దయగలవారో! ఎంత శాంతం! మా అందరికీ తల్లి అవతరించింది. అయ్యగారికి నయంకావడం ప్రారంభమయిందో, లేదో, ఆమె పూర్వం వున్నట్టే వున్నారు." నిజమే, ఆమె అరుపులు తగ్గడంతోనే, ఆయన

పూర్వ కాలంనించి, ప్రతిదే శెంలో, ప్రతి మతంలోనూ కూడా, యీ స్త్రీపురుష సంబంధాన్ని, అసహ్యమూ, పాపమూ, నీచమూనని ఖండించారు. సర్వ సాధారణమూ, లోకానికి ముఖ్యవసరమూ, అతి ఆనందదాయకమూ ఐన యీ కార్యమీద శాస్త్రవేత్తలు యెందుకెట్లా కత్తికట్టారో? ముఖ్యంగా medieval christianityలో పరీ భయంరంగా ఖండించారు యీ వాంఛని. ఆ ఘాటునించి, మూఢత్వం నించి యిప్పుడే మేలుకుంటున్నారు ఆ దేశ స్తులు. మన దేశంలో పురాతన హిందూమతంలో స్త్రీనీ, స్త్రీవాంఛని యేమాత్రమూ నీచంగా చూడ లేదు. ఈ అద్వైతమతమూ, వాంఛల్ని ఖండించుకోడమూ, గోచీలు బిగించి, బూడిదలు పూసుకోడమూ, వీటితో ప్రారంభించి చాయి యీ స్త్రీ వైరాగ్యబోధనలూ, యీ స్త్రీ దూషణలూనూ. పైపెచ్చు యీ క్రిస్టియానిటీతో, మిషనరీలతో, టాల్ స్టాయి ద్వారా, బ్రహ్మ సమాజం ద్వారాకొత్త క్రోధాలూ ఖండనాలూ బెలుదేరాయి. పురాతన

మనేది వుంటే, అది భౌతిక ప్రపంచానికి విరోధమైనది కాదు. ఆ ప్రపంచానికి అతీతమయింది. ఈ అనుభవాలకి High continuations ఆ అనుభవాలు. తన ఆత్మ విస్తీర్ణానికి, ప్రతి కోర్కెనీ వుపయోగపరుచుకోవాలి. ఈ సెక్సుకోర్కెకూడా అంతే.

ఈ కోర్కెలోని నీచత్వమంతా, దానిని అణచుకోమని బోధించే వాళ్ళ మనసుల్లో వుంది. వారి జీవితాల్లో గాని, చాలా విచారకరమూ, అసహ్యకరమైన అనుభవాలను చూసి, వివాహసంబంధం బరువైనప్పుడు, సంకుచితమైనప్పుడు, అనారోగ్యకరమైనప్పుడు, పురాతన, పూర్వజన్మ వాసనలను, అతిక్రమించలేక బానిసలై "ఏమీ ఆనందంలేదు." అని బోధిస్తారు. Impossible wife వుంది అనుకోండి ఎంత ప్రయత్నించీ ఆ విరిగిపోయిన వీణలోంచి ఏంగానం సృష్టించగలడు? ఇతరమైన మార్గాన అనుభవించేందుకు నైతిక అటంకాలున్నాయి. అనుభవం స్వల్పం, సంకుచితం. అందువల్ల ఆసలు సంభోగం త్యజించినప్పుడు ఆత్మ చాలా

గొప్ప ఆత్మానుభవాల్ని పొంది, ఆ ఆనందం ముందు స్త్రీనించి వొచ్చే ఆనందం అల్పమనడం అర్థమవుతుంది. నాకు కాని అప్పుడు స్త్రీని త్యజించమని అననే అబ్బలేదు. automatic గా drop అవుతుంది ఆ ప్రయత్నం. అప్పుడుకూడా తమ partner కోసం యీ function fulfil చేస్తూనే వుండవచ్చు. చెయ్యమనే అంటోంది వేదాంతం. అట్లా Perfect అయినవారు సంసారులకి యీకార్యం అక్రమమని బోధించరు, బోధించలేదు, హిందూ శాస్త్రాలలో.

ఈ నీతిపరులు, ఏదో ఒక సమయంలో, పరకీయంగా ప్రవర్తించినా, యెంతసేపూ అంతరాత్మ బాధిస్తూ వుండడంవల్ల, అక్కడా విచారంగానే తిట్టుకుంటో వర్తించి, అనుభవాన్ని విషమింప చేసుకుని, వొచ్చి ప్రజలకి విరక్తిగీతాల్ని పాడతారు.

మిత్రుడు డాక్టరు తారనాథ్ గారు, ఒకసారి ఏమన్నారంటే-

ఈ సంయోగం ఒక్క కామ తృప్తికే కాదు, మనుషులు evolve అయిన కొద్దీ, nervous tension తీరేందుకు గా...

గాక, ప్రేమ చిన్నమని అంగీకరించరు. ఇది ప్రేమ అంటే యేమిటో స్వానుభవం వల్లగాని, యోచనవల్లగాని తెలిక పోవడంవల్ల వొచ్చిన అనర్థం. సాధారణ ప్రజలు ప్రేమ అంటే యెరక్కండనే, సంసారం సాగించగలరు, పిల్లల్ని కనగలరు. కాని కొంతమంది ప్రేమలేని సంబంధాన్ని భరించలేరు. అందువల్లనే వివాహం బంధాన్ని మూరారనే అపవాదు పడతారు. ప్రజలు భార్యలమీద కొంత కొత్తమోజు తగ్గగానే, కామకార్యం సాగిస్తో, దాన్ని గురించి అసహ్యం కూడా పడతారు. ఆ అసహ్యం, ప్రేమలేని తమ మనస్సులవల్ల కలిగిందని తెలిక, ఆ కార్యంలోనే వుందనికుని, దాన్ని ఖండించి, త్వరలో విరాగులు కావడానికి, స్వాములవద్ద చేరతారుగాని, శరీరం మాత్రం, తన అలవాటుని సాగిస్తూనే వుంటుంది. అసహ్యించుకుంటో వేదాంతం బోధించుకుంటో, 'ఏం బతుకు' అనుకుంటో, యింకా జ్ఞానోదయం కాలేదు,' అని సమర్థించుకుంటో యీ మాయ జీవయాత్రని గడుపుతో వుంటారు

వుండవచ్చు, ఒకరు కందిపచ్చడి తయారు చెయ్యడం, యింకోరు పెద్దగా లొట్టలేస్తూ తినడం ఒకవిధమైన ప్రేమ; కోపమొచ్చి బాగా తన్ని, చీర కొనిపెట్టడం యింకో రకం; చచ్చినప్పుడు పద్యాలు వ్రాయడం యింకోరకం; ఇటు చూశావు, అటు చూశావని తగాదాలాడి, నీ ఆజ్ఞలు పెట్టడం యింకో రకం-ఇవన్నీ ప్రేమకిందనే లెఖ్క.

ఒకటే వుద్యమంలో పని చెయ్యటం, ఒకరి పలుకుల్నే యింకోరు చిలక పలుకులు పలకడం, వేరే వుద్దేశ్యాలు కలిగినప్పుడు, తీవ్రంగా బహిరంగంగా ఖండించుకోడం, అదోరకం వున్న ప్రేమ, ఇవన్నీ ప్రేమలోనే లెఖ్క.

మొగవాళ్ళు, స్నేహితులు, ప్రేమ చూపుకుంటారు. చేతులు కలుపుకుంటారు. హృదయంలోని ప్రేమ శరీరంలో వ్యక్తం కావడం న్యాయంగానే తోస్తుంది.

ఎవరూ ఖండించరు. స్త్రీ పురుషులు స్నేహితులై ఆపనుల్నే చేస్తే సహించరు. ఏమని ప్రశ్నిస్తే "మీమనసులు నిర్మలములై, పవిత్ర-" అని లెక్కరు ప్రారంభిస్తారు. అవసరమా?

రెండుజేవులు అంతకన్న దగ్గరిగా రావడానికి వీలులేదు. అట్లాంటి అనిర్వచనీయమైన సంబంధం లోంచి కొత్త ప్రాణాన్ని సృజిస్తోంది. కనక యీ సంబంధం ప్రేమనివ్వక పరుచుకునే ఒక చిహ్నం; దానికి నీచత్వాన్ని, అసహ్యాన్ని ఆరోపించడంకన్న ముప్పమైన ప్రచారిత్రేమ-అట్లా శాశించడం social auto-gracy.

రోజూ చూసుకునే మిత్రులు ప్రేమని బహిరంగ పరచరు. చాలా కాలమై చూసుకుంటే emotion భరించలేక కావిలించు కుంటారు. అట్లానే స్త్రీ పురుషులు (భార్యా భర్తలేకాక) ఒకరికి ఒకరమున్నా మనే మహదాసందాన్ని, ఒకరి హృదయ రంజకత్వానికి ఒకరు తోడ్పడుతున్నా మనే జ్ఞానంవల్ల, స్నేహాధిక్యతని వెలిపరిచేందుకు ఉన్న తులై ప్రేమని చూపులతో, చేతులతో, పెదవులతో, శరీరమంత టిల్తో చూపడమే సంభోగం. ఆ పవిత్ర కార్యన్ని నిర్బంధించి, శాశించి, ఖండించడం అమానుషం. ఇంక పిల్లల్ని ముద్దాడడం లాలించడం తప్ప అవుతుంది గావును!

యే పదిమంది కోసమో దిగులు, అది గాక ఆచరించని వారిలో కూడా, యిట్లాంటి ప్రచారం, ప్రచారం కర

పొంది మైమరిచి, ఐక్యమై చిన్న యాస్తను పొందవలసిన వయసులో, పిల్లలు వుడతాననే బెంగ పట్టుకుని, ఒకల్ని పలకరిస్తే యింకొకరికి యెక్కడ కోర్కె కలుగుతుందో అనే భయంతో; దూరంగా పారిపోతూ, ద్వేషించుకునే అధోగతికి యీ యవ్యనుల్ని తోలాలనా, ఆశయం. దైవ చింతచేస్తే, చన్నిళ్ల స్తానాలు చేస్తే, దేశక్షేమమే మనసులో వుంచుకుంటే, నిగ్రహమే సాధిస్తే...రుషులైతే, ...అని విన్నోహిరణ్యాక్ష వరాలు కలుపుతారు- అప్పుడు ఈ వాంఛ వుండదంటారు.

బిడ్డలు కనడానికి వీలులేక పోవడం అసహజం. ఈ బీదతనం, అనారోగ్యం- అసహజం. అది బాగుపడాలంటే, ప్రబల కందరికీ తిండి, స్త్రీలందరికీ ఆరోగ్యం వాచ్చేటప్పటికి యెన్ని వందల యెళ్ళో!-

వుపవాసం మంచిదే- అందుకని జన్మ అంతా వుపవాసం చెయ్యండి అంటే!

ప్రజలు మోహించకండా, కపకండా, ఎట్లానూ ఆపలేరు. ఆనగలిగిందంతా యీ నిరోధక సాధనాలను వుపయోగించి సుఖపడడాన్ని మాత్రమే ఆపగలరు! అదీ అపలేరు గాని- అవి అవలంబించేదుకు lagz గా, irresponsible గా వుండే మూరులకి, యీ 'ఫిలాసఫీ' ఒక

పూరికే ఆకలి తీర్చుకోడానికి. మనుషుల్లో- రుచులకి, బంధుత్వానికి, మర్యాదకి, social bondsకి మిత్రత్వానికి, వెలికి, ఎంత అర్థాన్ని అవసరాన్ని పొందిందో! కంటి దృష్టి చెడిపోయింది. చెడిపోవడానికి అర్థం ఇంక కళ్లు వుపయోగించ కూడదని. అసహజమైన కంటి అద్దాలు వుపయోగించడం, నీబాధ్యతల్ని గుర్తించక పోవడమని argue చేస్తారా?

సంయోగం వల్ల కలిగే ఆనందాన్ని తీసుకుని, బిడ్డల్ని నిరోధిస్తామనడం తప్పటం. అంత బాధ్యతనీ తీసుకోవాలిట. ఎండవల్ల దోపకన పడుతోంది. వేడికి తల మాడకండా గొడుగు వేసుకో కూడదు. ఎండవల్ల కలిగే సాధక బాధకాల్ని అన్నిటిని గ్రహించాలి. లేకపోతే యెండనే వొదులుకోవాలి. నిప్పనీ అంతే. అట్లా వుంది యీ ఆర్ గ్యుమెంటు.

తక్కిన సంబంధాలకీ దీనికీ భేదం సంతానం. దేశం బీదది కావడం, తల్లుల ఆరోగ్యం చెడడం అనే కారణాలే లేకపోతే, పిల్లల్ని అనేక మందికనడం నాకేమీ తప్పకన పడదు.

ప్రస్తుత స్థితుల్లో పిల్లల్ని అనేక మంది కనడం అక్రమమని తెలిసింది; సంతాన నిరోధం సాధనాలు వొప్పకునేందుకు అనేక కారణాలచాత వీలయింది కాదు; అందువల్ల అన్ని

హక్కునిన్నీ, ప్రేమ అనేది దాంపత్యానికి ముఖ్య అవసరమనీ, అంగీకరిస్తే, logicalగా, విడాకులూ, విడివిడి వివాహాలూ వొప్పకోవలసి వొస్తుందని, ఆ ధైర్యంలేక అసలు శరీర సంబంధానికే యెసరు పెట్టారు. కాని యీశ్వరుడు లోకాన్ని యీ నీతివేత్తల హస్తాలకి వప్పచెప్పాడుగా! కనక లోకం సాగేందుకు ఒక్క బిడ్డని sanction చేశారు. మనుషుకి ఒక పిల్ల, పిట్టకి ఒక గుడ్డు. వందికీ?

ఇట్లాంటి నిర్బంధాలు తరతరాల నించి పెనుతోనే వున్నారు. మన భావాలూ, బోధనలూ, శాస్త్రాలూ, నీతులూ, ఆజ్ఞలూ, చట్టాలూ, వీటన్నిటిని, గడ్డిపోచల్ని గోదావరి లాగ, యీడ్సి మింగేసి తన తోవన పెడుతో వుంటుంది, జీవన ప్రవాహం. కొండలంటి మతాలూ, సాంఘికాలూ, నాగరికతలూ, కొట్టుకుని పోతున్నాయి. కాని యీలో వున్న యీ బోధకుల sincerity ని నమ్మి- అనుసరించ ప్రయత్నించే వారు చెడిపోతూ వుంటారు.

“నాకు తెలుసు, నామిత్రులు పదిమంది చెప్పారు. ఈ నిగ్రహం వల్ల చాలా అభివృద్ధిని పొందామని. కనక మేమది అందరికీ బోధిస్తున్నా” మనడం—

“నాకు తెలుసు. నా మిత్రులు

అదెంత బలమో!

“నువ్వులు పిడికిటబట్టి నూనె పిండుకొని అన్నంలో వేసుకొనే వాడుట మా తాతగారు” అంటూ పాతకాలపువాళ్ళు చెబుతూవుండే వారు. అది సత్యమో అసత్యమో మనం చూడలేదుకాని కాయకష్టం చేసే పూర్వులు మాత్రం గట్టిగా వుండేవారన్నది మాత్రం బిప్పకుంటాము.

కాని మనలో చాలమందికి ఆ శక్తి, ఆ బలము, ఆ పటుత్వమూ లేదు. మనము కాయకష్టం చేయడానికి అవకాశంలేదని యీ నీరస జీవనము గడుపకూడదు. మనము మంచి ఆరోగ్యముతో, తేజస్సుతో, కళాకాంతులతో వుండాలి. అంకు ఆమృత వాడడము అవసరం అమృత నేవీస్తే మీకు జీవిత సౌఖ్యములకు అనుభవింపదగిన ఉష్ణరక్తము బలము చేకూరు